

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปรียบเทียบการลงทุนส่วนบุคคลเพื่อชีวิตหลังวัยเกษียณ ของพนักงานในเขตหนองแขม

Factors that affect the comparison of personal investment for the After-Retirement Age of the Staff in Nongkhaem District

วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย¹ วัฒนา เสรีคุณาคูณ² และ อรสา อร่ามรัตน์³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพิจารณารูปแบบการลงทุนส่วนบุคคลเพื่อชีวิตหลังวัยเกษียณของพนักงานในเขตหนองแขม มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ (1) ศึกษารูปแบบการลงทุนโดยใช้เงินออม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเลี้ยงชีพหลังวัยเกษียณของพนักงานในเขตหนองแขม และ (2) ศึกษา เป้าหมายการลงทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเลี้ยงชีพหลังวัยเกษียณของพนักงานในเขตหนองแขม

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก พนักงานบริษัทในเขตหนองแขม ที่มีการลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 400 คน โดยหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบค่าตามสูตรของ Cochran (1953) จำนวน 400 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 31-35 ปี มีสถานภาพโสด การศึกษาจบระดับปริญญาตรี มีรายได้ 10,001-30,000 บาท รูปแบบการลงทุนที่ผู้ลงทุนให้ความนิยมในสามลำดับแรก ผลการวิจัยพบว่า บัญชีเงินฝาก ต่าง ๆ (กระแสรายวัน/ออมทรัพย์/ประจำ/บัตรเงินฝาก) พันธบัตรรัฐบาล และ อสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน คอนโด บ้านจัดสรรฯ) ตามลำดับ ปัจจัยที่ใช้ประกอบการพิจารณาเป้าหมายการลงทุน พบว่าอยู่ในระดับมาก ในสามลำดับแรกได้แก่ รูปแบบลงทุนด้านผลตอบแทน รูปแบบลงทุนด้านสภาพคล่อง และ รูปแบบลงทุนด้านความเสี่ยง ตามลำดับ

คำสำคัญ : การลงทุนส่วนบุคคล; ชีวิตหลังวัยเกษียณ; พนักงานในเขตหนองแขม

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

² คณะบัญชี มหาวิทยาลัยธนบุรี

³ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Abstract

This research aims to study 1) the investment pattern via money based on the personal factor and the personal financial planning for the after-retirement age of the staff in Nongkhaem district office, 2) the investment target based on the personal factor and the personal financial planning for the after-retirement age of the staff in Nongkhaem district office. Cochran (1953) sampling technique was used in sampling and the sample in the study are those 400 male and female staff at all ages investing in the providend. Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, and One-Way Analysis of Variance were utilized in data analysis.

The research found that most questionnaire respondents are male, aged between 31-35 years old, single, earning the bachelor degree, and earning between 10,001-30,000 baht. The first three investment patterns are popular : various saving accounts (current account/saving account/fixed account/deposit card), government bond and real estate (house, land, condominium, housing estate) respectively. The first three important factors influencing the investment are the return-on-the-investment, liquidity, and risk respectively.

Keywords: Personal Investment; After-Retirement Life; Staff in Nongkhaem District Office

บทนำ

การเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุมีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ สังคม และการบริหารประเทศ ทั้งนี้เพราะเมื่อโครงสร้างประชากรเริ่มเข้าสู่ การมีประชากรสูงอายุมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ประชากรวัยทำงานจะเป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุจะเพิ่มมากขึ้น และยังมีการประมาณการว่า ในปี พ.ศ. 2563 ภาวะของประชากรวัยแรงงานในการดูแลผู้สูงอายุจะเพิ่มมากขึ้น คือ ประชากรวัยแรงงาน ประมาณ 4 คน จะต้องยอมรับภาระในการดูแลผู้สูงอายุอย่างน้อย 1 คน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544, หน้า 23) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น เป็นนัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาระการคลังของรายได้เฉลี่ยของประชากร การออม การลงทุน และรายได้ภาครัฐที่เพิ่มมากขึ้น แต่การที่จะบริหารเงินออมให้เพียงพอจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการเลือกลงทุนและเครื่องมือทางการเงินที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล ซึ่งต้องมีการพิจารณาความเสี่ยงในการลงทุนในแต่ละ

รูปแบบด้วย เพราะการลงทุนแต่ละแบบมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ลงทุนต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการลงทุนและจัดสรรเงินลงทุนให้มีผลตอบแทนตามระดับความเสี่ยงที่เหมาะสมกับผู้ลงทุน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้วางเอาไว้ โดยเลือกเขตหนองแขมเป็นกรณีศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

เขตหนองแขม อยู่ในกลุ่มเขตกรุงธนใต้ สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม สภาพเศรษฐกิจดั้งเดิมขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม แต่ปัจจุบันสภาพพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากชุมชนเมืองขยายตัวจากพื้นที่ชั้นใน มีผู้ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่อาศัยและประกอบอาชีพมากขึ้น พื้นที่การเกษตรจึงเริ่มถูกเปลี่ยนแปลงเป็นสถานที่ราชการ สถานศึกษา โรงพยาบาล สาธารณสุข สถานีโทรทัศน์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารพาณิชย์ และหมู่บ้านจัดสรร ทำให้พนักงานในเขตหนองแขม มีแนวโน้มที่จะมีจำนวนมากขึ้น เมื่อพิจารณาประกอบกับสัดส่วนของการเป็นผู้สูงวัยที่

สูงขึ้น ดังนั้นการวางแผนการใช้เงินออมเพื่อการลงทุนในระยะยาวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากของพนักงานในเขตหนองแขม ผู้วิจัยในฐานะพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ตั้งอยู่ในเขตหนองแขม จึงมีความสนใจว่าบุคคลเหล่านั้นมีการบริหารเงินออมเพื่อการลงทุนอย่างไรให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งใจไว้ให้สำเร็จ ภายใต้สภาวะที่แตกต่างกันและอาจจะปรับเปลี่ยนไปตามภาวะเศรษฐกิจและความจำเป็นในการใช้จ่ายด้านต่าง ๆ เพราะหากเข้าใจถึงรูปแบบการลงทุนแล้วสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการพิจารณาจัดสรรเงินลงทุนที่เหมาะสมของแต่ละบุคคลได้ และสามารถนำผลงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางให้บุคลากรในหน่วยงานภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ได้มีการเตรียมความพร้อมด้านการลงทุนส่วนบุคคลเพื่อชีวิตในวัยเกษียณต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษารูปแบบการลงทุนโดยใช้เงินออม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเลี้ยงชีพหลังวัยเกษียณของพนักงานในเขตหนองแขม

2. ศึกษา เป้าหมายการลงทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเลี้ยงชีพหลังวัยเกษียณของพนักงานในเขตหนองแขม

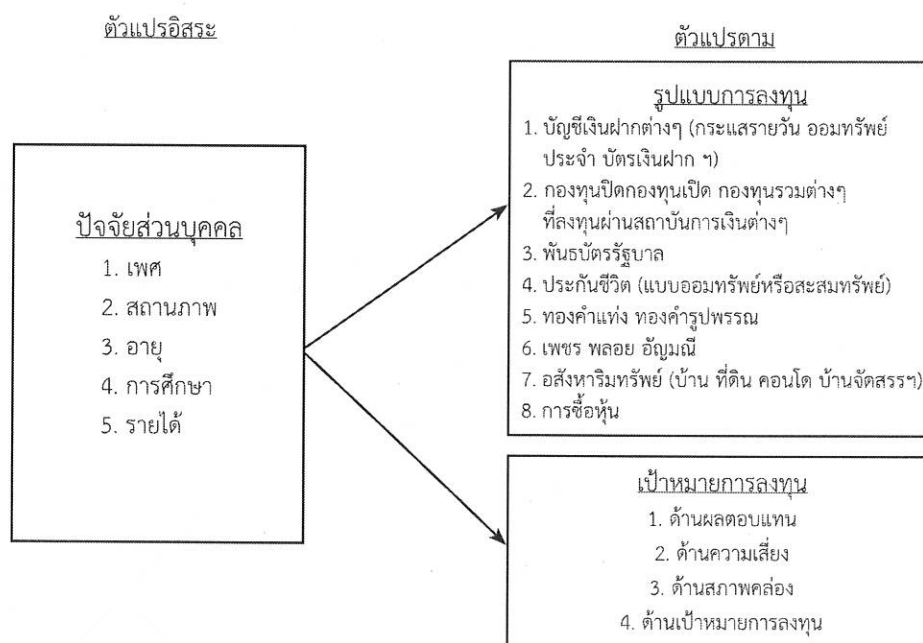
สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการลงทุนโดยใช้เงินออม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเลี้ยงชีพหลังวัยเกษียณของพนักงานในเขตหนองแขมแตกต่างกันไปตามปัจจัยส่วนบุคคล

2. เป้าหมายการลงทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเลี้ยงชีพหลังวัยเกษียณของพนักงานในเขตหนองแขมแตกต่างกันไปตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องอาทิ เช่น สุพพตา ปิยะเกตุ (2546) ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยที่ประกอบการพิจารณา รูปแบบการลงทุน มีความสัมพันธ์กับการพิจารณา รูปแบบการลงทุน มากำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานในเขตหนองแขม

ตัวอย่าง (samples) พนักงานในเขตหนองแขม ทั้งเพศชายและเพศหญิง ทุกช่วงอายุ ที่มีแผนในการลงทุนส่วนบุคคลเพื่อชีวิตหลังวัยเกษียณ จำนวน 400 คน โดยหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรแบบไม่ทราบค่า เนื่องจากไม่ทราบขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน จึงใช้การคำนวณด้วยวิธีของ Cochran (1953)

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

P คือ อัตราส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม (กำหนดไว้ที่ 50 %)

Z คือ ระดับความมั่นใจที่กำหนดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เท่ากับ 1.96 (ความเชื่อมั่น 95%)
ค่า Z = 1.96

d คือ สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 แทนค่าตามสูตรได้เท่ากับ

$$\begin{aligned} n &= \frac{0.5(0.5)1.96^2}{0.05^2} \\ &= 384.16 \text{ ตัวอย่าง} \end{aligned}$$

ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง ผู้วิจัยเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 4 เพื่อแบบสอบถามบางฉบับชำรุด ได้ขนาด กลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 ราย ดำเนินการจัดเก็บโดยใช้วิธีการสุ่มตามสะดวก (convenience sampling method) เก็บข้อมูลของพนักงานในเขตหนองแขม ในช่วงระหว่างวันที่ 18-30 พฤศจิกายน 2559

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดนผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หลังจากเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย นักวิจัยจะตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามและหากพบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จะทำการคัดออก และจะนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นตัวแปรด้านลักษณะประชากร พฤติกรรมการลงทุนในการลงทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยแสดงเป็นค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นตัวแปรในด้านปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนสถิติที่ใช้ ได้แก่ จำนวนหรือความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) สถิติแสดงค่าเฉลี่ย (mean) ในการวัดข้อมูลแบบสอบถามส่วนนี้จะแสดงเป็นลักษณะของสเกลแบ่งช่วง (interval) โดยทำงานวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสำคัญด้วยวิธี Likert Scale 5 ระดับ โดยมีการกำหนดคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

และทำการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย อ้างอิงถึงลักษณะของประชากร สถิติที่ใช้ ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าที (Independent t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (คิดเป็นร้อยละ 65.25) มีอายุอยู่ในช่วง 31 - 35 ปี (คิดเป็นร้อยละ 35.25) มีสถานภาพโสด (คิดเป็นร้อยละ 52.00) การศึกษาจบระดับปริญญาตรี (คิดเป็นร้อยละ 60.00) มีรายได้ 10,001 - 30,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 39.75)

2. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนเงินออมที่ผู้ลงทุนมีอยู่และสามารถนำไปลงทุนเพื่อชีวิตหลังวัยเกษียณได้ (รวมทั้งที่ได้ลงทุนไปแล้ว และ/หรือส่วนที่

ยังไม่ได้ลงทุนโดยไม่รวมการกู้ยืม) 300,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 43.75) ส่วนลักษณะการร่วมลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนคนเดียวทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ 76.25)

3. ผลการวิเคราะห์รูปแบบการลงทุนที่ผู้ลงทุนให้ความนิยมในสามลำดับแรก ผลการวิจัยพบว่า บัญชีเงินฝากต่าง ๆ (กระแสรายวัน/ออมทรัพย์/ประจำ/บัตรเงินฝากฯ) (Mean = 3.72) พันธบัตรรัฐบาล (Mean = 3.56) และ อสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน คอนโด บ้านจัดสรรฯ) (Mean = 2.80) ตามลำดับ

4. ปัจจัยที่ใช้ประกอบการพิจารณาเป้าหมายการลงทุน พบว่าอยู่ในระดับมาก ในสามลำดับแรก ได้แก่ รูปแบบลงทุนด้านผลตอบแทน (Mean = 3.89) รูปแบบลงทุนด้านสภาพคล่อง (Mean = 3.85) และรูปแบบลงทุนด้านความเสี่ยง (Mean = 3.82) ตามลำดับ

ตาราง 1

สรุปผลการวิจัยรูปแบบการลงทุนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การลงทุน	เพศ	สถานภาพ	อายุ	การศึกษา	รายได้
1. บัญชีเงินฝาก ต่างๆ (กระแสรายวัน/ออมทรัพย์/ประจำ/บัตรเงินฝากฯ)	✓	✓	✓	✓	✓
2. กองทุนปิด/กองทุนเปิด/กองทุนรวมต่างๆที่ลงทุนผ่านสถาบันการเงินต่างๆ	✓	-	✓	-	✓
3. พันธบัตรรัฐบาล	-	-	-	-	✓
4. ประกันชีวิต (แบบออมทรัพย์หรือสะสมทรัพย์)	-	✓	✓	-	✓
5. ทองคำแท่ง ทองคำรูปพรรณ	✓	-	-	-	-
6. เพชร พลอย อัญมณี	✓	✓	-	-	-
7. อสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน คอนโด บ้านจัดสรรฯ)	✓	✓	✓	-	✓
8. การซื้อขายหุ้น	✓	-	✓	-	✓
เงินฝาก	-	✓	✓	-	✓

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการลงทุนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้าน สถานภาพ อายุ และรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 2

สรุปผลการวิจัยเป้าหมายการลงทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การลงทุน	เพศ	สถานภาพ	อายุ	การศึกษา	รายได้
1. ด้านผลตอบแทน	-	-	-	-	✓
2. ด้านความเสี่ยง	-	-	-	-	-
3. ด้านสภาพคล่อง	-	-	-	-	-
4. ด้านเป้าหมายการลงทุน	-	-	-	-	-
5. เป้าหมายการลงทุนรวม	-	-	-	-	-

ผลการวิจัยพบว่า เป้าหมายการลงทุน ด้านผลตอบแทนมีความแตกต่างกันตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัย ด้านความเสี่ยง ด้านสภาพคล่อง ด้านเป้าหมายการลงทุน และเป้าหมายการลงทุนรวม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพิจารณา รูปแบบการลงทุนส่วนบุคคลเพื่อชีวิตหลังวัยเกษียณ ของพนักงานในเขตหนองแขม มีประเด็นสำคัญที่เราสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เพศที่แตกต่างกันจะมีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกันโดยเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะลงทุนในการฝากธนาคาร ซื้อทอง ซื้อเพชร มากกว่าเพศชายอย่างมี

2. นัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่เพศชายมีแนวโน้มที่จะซื้อกองทุน ซื้อสังหาริมทรัพย์ และซื้อหุ้น มากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่การลงทุนในภาพรวม การซื้อพันธบัตร และการซื้อประกัน ไม่มีการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับแนวคิดของสุทธิธินันท์ พรหมสุวรรณ (2546) ที่กล่าวว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

ในการลงทุนรวม อายุที่แตกต่างกันจะมีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยอายุจะมีผลต่อการลงทุนโดยการฝากธนาคาร การซื้อประกันชีวิต การลงทุนในกองทุน การซื้อสังหาริมทรัพย์ และการซื้อหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุพพตลา ปิยะเกศิน (2546) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีอายุมาก การนำเงินออมไปลงทุนจึงต้องคำนึงถึงความมั่นคงของผลตอบแทนที่จะได้รับมากกว่าคนในวัยหนุ่มสาว เพื่อมั่นใจได้ว่าจะมีรายได้ที่แน่นอนไว้ใช้จ่ายในยามชราหรือจำเป็น

สถานภาพที่แตกต่างกันจะมีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีสถานะโสด มีแนวโน้มที่จะฝากธนาคารสูงกว่าผู้มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผู้มีสถานะสมรสจะมีแนวโน้มซื้อประกันชีวิต ซื้อเพชร และซื้อสังหาริมทรัพย์มากกว่าผู้มีสถานะโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุพพตลา ปิยะเกศิน (2546) ที่กล่าวว่าหากบุคคลแต่งงาน อาจมีการในการเลี้ยงดูค่อนข้างสูง โอกาสที่บุคคลนั้นจะนำเงินรายได้ส่วนที่เหลือไปลงทุนน้อยลง

ในการลงทุนรวม ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับการศึกษาจะมีผลต่อการลงทุนโดยการฝากธนาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานของ กิตติพัฒน์ แสนทวีสุข (2548) ซึ่งศึกษาการวางแผนเพื่อการเกษียณ: การคำนวณเงินออมและเส้นทางของการออม. และเสนอว่าปัจจัยทางการศึกษามี

ผลต่อการวางแผนเพื่อการเกษียณ

ในการลงทุนรวม รายได้ที่แตกต่างกันจะมีรูปแบบการลงทุนที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรายได้จะมีผลต่อการลงทุนโดยการฝากธนาคาร การซื้อพันธบัตร การซื้อประกันชีวิต การลงทุนในกองทุน การซื้อสังหาริมทรัพย์ และการซื้อหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ เทวิน กองจันทร์ดี (2549) ที่ทำการวิจัยเรื่อง วางแผนเกษียณ:ผลตอบแทน ความเสี่ยงและประสิทธิภาพของการลงทุน,ภายใต้เทคนิคการลงทุนแบบต้นทุนถัวเฉลี่ย มูลค่าเฉลี่ยและแบบสมดุลประสิทธิภาพสูงสุด และเสนอว่าความแตกต่างของรายได้มีผลต่อการวางแผนเกษียณ

ผลการวิจัยพบว่า เป้าหมายการลงทุน ด้านผลตอบแทนมีความแตกต่างกันตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัย ด้านความเสี่ยง ด้านสภาพคล่อง ด้านเป้าหมายการลงทุน และเป้าหมายการลงทุนรวม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งขัดแย้ง กับแนวคิดเรื่องการตัดสินใจลงทุนของ สุนทรี จึงประเสริฐกุล (2552) ที่กล่าวถึงปัจจัยด้านผลตอบแทน ความเสี่ยง และสภาพคล่องมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. รูปแบบการลงทุนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้าน สถานภาพ อายุ และรายได้ อย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติ ดังนั้นความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลจะทำให้ก่อให้เกิด รูปแบบการลงทุนที่ต่างกันไป ผู้ที่สนใจที่จะกระตุ้นการออมของกลุ่มพนักงานบริษัท จำเป็นต้องศึกษาถึงความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลและใช้การประชาสัมพันธ์การออมที่เหมาะสมกับสภาพส่วนบุคคล จึงจะทำให้การออมเพิ่มมากขึ้นได้

2. เป้าหมายการลงทุน ด้านผลตอบแทนมีความแตกต่างกันตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัย ด้านความเสี่ยง ด้านสภาพคล่อง ด้านเป้าหมายการลงทุน และเป้าหมายการลงทุนรวม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การมุ่งเน้นในการลงทุนสำหรับพนักงานบริษัท จึงควรให้ความสำคัญกับรูปแบบการลงทุนมากกว่า เป้าหมายในการลงทุน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่การวิจัยเชิงปริมาณทำให้ทราบถึงผลการวิเคราะห์ในแนวกว้างมากกว่าในแนวลึก ผู้ที่สนใจอาจต้องทำการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือทำวิจัยเชิงผสม เพื่อทำให้ค้นพบมิติที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยดังกล่าวมีสนามจัดเก็บที่เขตหนองแขมเท่านั้น ผู้ที่สนใจอาจทำการสำรวจ พนักงานที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ความแตกต่างระหว่างเขต อาจทำให้ค้นพบปัจจัยที่มีความแตกต่างไปจากเดิมก็ได้

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพัฒน์ แสนทวีสุข. (2548). การวางแผนเพื่อการเกษียณ:การคำนวณเงินออมและเส้นทางของการออม. ค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2558, จาก www.tsi-thailand.org
- เทวิน กองจันทร์ดี.(2549). วางแผนเกษียณ:ผลตอบแทน ความเสี่ยงและประสิทธิภาพของการลงทุน,ภายใต้เทคนิคการลงทุนแบบต้นทุนถัวเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยและแบบสมดุลประสิทธิภาพสูงสุด. การค้นคว้าด้วยตัวเอง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). การพยากรณ์จำนวนประชากรในกรุงเทพมหานคร, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2559, จาก www.nesdb.go.th.
- สุขใจ น้ำผุด (2543). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ. (2546). การสร้างความเป็นผู้นำขององค์การเพื่อการได้เปรียบทางการแข่งขันทางธุรกิจ. วารสารนักบริหาร,. 23(2), 33-40.
- สุนทรี จิงประเสริฐกุล. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภท กองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุพพดา ปิยะเกศิน. (2546). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cochran, W.G. (1953). *Sampling Techniques. Experimental Designs*, New York : Cuyno,